

MOBIL A TELEFON - KAM SE NA NÁŠ HRABU ...

PÁitek, 22. února 2018

Můj telefon je chytřejší. Není to nějaký super hyper absolutně lepší, ale rozhodně je - co se týká smart funkcí - mnohem. Je jich plno, o kterých ani včerno nevím, které teprve postupem času prozkouším. No, ale zatím hodně mě přepadnou dobu existence; to já už toho (oproti mobilu) zažila. I těch nejznámějších telefonů dokonce na je první slovo: 754-627. To jsem chodila do základky, a občas volala domů z budky.

Teď si dáky telefonu pokračuju s kamarádem na zivkově, s dcerou v Boise, s kamarádkou na Jižní Město, a dokonce i se synem, ať se zrovna nachází kdekoliv na světě. Občas bývá i zahrabaný někde v sutinách. Ano, jeho poslední obrovská káň je totiž záchranářina, a jeho souasně nepřítelem je idol se jménem Gene, je to holka nesmírně krásná, nesmírně po celém světě chlupatá a nesmírně milující - jeho lechtá na borderka.

Ale zpět k telefonu. Dnes ráno mě vzbudil zprávou, že v 8,38 hod. se spustí bouřka, že bude lejt jako z konve a bude to trvat cca 30 minut. Netrefil se o jednu minutu. Ale to mě zase drb od těch hodin - on totiž využívá kamarádů - s nimi, a ty ho zřítobují - mnohá dají "například kolik jsem toho přešla" užla, kolik energie na to vydala, kolik včerno a kolik je ve mně sídla a plno dalších intimních. Hrůza, tomu fakt nemůžu uvěřit, těch procentů tuku, a tu cifru vám tu rozhodně nebudu publikovat, protože bych své tělo stvořit rozhodně vypudila. A to jsem přitom už tolik zhubla. Jenže, podle jeho jsem zhubla včerno ostatně, jen ne ten tuk.

Four mne taky budí, upozorňuje na včerno mořn a hodně věc - za mne zastane. Překládá, řekne mi do ucha anglické slovo a i texty, pak zase mi přete noviny. Hude a zpívá během procházek. Organizuje mi den.

Telefon mne vodí po New Yorku, ukazuje mi cestu včerno, radí, jak se vyznat v bludišti subwaye, v pondělí mne zas dovede (pevně doufám) do kolních kamen. Přihlasila jsem se totiž znovu (už ani nevím pokolikrát) na angličtinu. Doufám, že se dorozumím dáky tomu nejen s babincem v souasně měm bydlišti, ale i s vnoučaty. Oba totiž perfektně rozumějí, ale mluvit, to jim tedy moc nejde. Je to domácínost k popukání, ta rodinka má dcery: na děti se mluví česky, oni na rodiče anglicky. Ale já to vlastně uznávám za dobré, protože nikdo nemůže přet, že děti mají - žciz - přet - zvuk.

Asi se vám to bude zdát jako malichernost, ale nevěděly byste, jak moc to znamená. Zvláště v některých státech. Kdyby vás přeměnil se - přet - ležitosti lidí oslovují - ža odkud jste? Jo, to znám, to je tam, co já - Srbovi, ne? Ne? Tak tedy v Rusku?

Ale vášina lidí - tím nic zleho nemyslím, ovšem kdyby to za vás věte láta. Ale ono je to tak včerno. Kupříkladu v Praze, v našem domě, že je můj fajn kamarádka, která je přet vodem Polka. Bydlá - tam cca 35 let, ale stejně se její polská přet - zvuk i dnes hned pozná. Pro vášinu lidí - byla a bude vždy lonžka.

Mimo jiné, dáky tím je chytřejší - hodinkám ani nemusím nosit s sebou peněze. Prostě je přet - m k displeji u pokladny a žeono se to zaplatí.

Což mi připomíná, že si musím jít koupit něco k jídlu a pití. Vezmu svého chlupatce a přet. On si už zcela zvyknul, je to origo - gauč, tak že mu tady ta betonová dángle ani moc nevádná. Občas zajedeme do parku, tam

je placat mal hmi jtko, odhaduju tak 10 kr jt 25 metr, kde se mohou pesani vypustit z vod-tka.

A oni si tam chvilku navzajem pokecaj-, pak se n kde pohod-, a po chv-li zas s panikami i pn-ky odejdou.

Mj. tak mne napadlo, nebavilo by n koho z vs pomihat mi s kudlankou?

Co by to bylo?

šprava text, vyhled n- n jak ch obrzk- atd.

Na el i na la by se?

d@niela